

॥ २६ ॥ विनीयतां दहनदेशमिति शेषः ॥ २७ ॥ उद्यम्य हस्ताभ्यां भुजेर्ध्वं कृत्वा ॥ २८ ॥ शिविकामारोप्य शिविकायां स्थापयित्वा ॥ २९ ॥ आज्ञापयत्तदाराजा सुग्रीवः ॥ ३० ॥ विश्राणयन्तः क्षिपन्तः इत्याज्ञापयदित्यन्व
 ध्वदेहिकमित्यादि ॥ और्ध्वदेहिकं तत्क्रियाद्योग्यं स्थानं अनुकूलतः नदीतीरसमीपतः क्रियतामित्युत्तरमिति द्रष्टव्यं ॥ ३० ॥ विश्राणयन्तः क्षिपन्तः इत्याज्ञापयदित्यन्व

पुष्पाद्यैः समभिच्छन्नां पद्ममालाभिरेव च ॥ तरुणादित्यवर्णाभिर्भ्राजमानाभिरावृतां ॥ २६ ॥ ईदृशीं शिविकां दृष्ट्वा रामो लक्ष्मणमब्रवीत् ॥ क्षिप्रं विनीयतां वालीप्रेतकार्यं विधीयतां ॥ २७ ॥ ततो वालिनमुद्यम्य सुग्रीवः शिविकां तदा ॥ आरोपयत्त विक्रोशन्नगदेन सहैव तु ॥ २८ ॥ आरोप्य शिविकां चैव वालिनं गतजीवितं ॥ अलंकारैश्च विविधैर्माल्यैर्वस्त्रैश्च भूषितं ॥ २९ ॥ आज्ञापयत्तदाराजा सुग्रीवः पुवगेश्वरः ॥ और्ध्वदेहिकमार्यस्य क्रियतामनुकूलतः ॥ ३० ॥ विश्राणयन्तोरत्नानि विविधानि बहूनि च ॥ अग्रतः पुवगायां तु शिविकां तदनन्तरं ॥ ३१ ॥ राज्ञा मृद्वि विशेषा हि दृश्यन्ते भुवि यादृशाः ॥ तादृशैरिह कुर्वन्तु वानरा भर्तृसत्क्रियां ॥ ३२ ॥ तादृशं वालिनः क्षिप्रं प्राकुर्वन् और्ध्वदेहिकं ॥ अंगदं परिरभ्याश्रुतारप्रभृतयस्तथा ॥ ३३ ॥ क्रोशन्तः प्रययुः सर्वे वानरा हतबांधवाः ॥ ततः प्रणिहिताः सर्वा वानर्योस्य वशानुगाः ॥ ३४ ॥ चुक्रुशुर्वीरवीरेति भूयः क्रोशन्ति ताः प्रियं ॥ तारा प्रभृतयः सर्वा वानर्यो हतबांधवाः ॥ ३५ ॥ अनुजग्मुश्च भर्तारं क्रोशन्त्यः करुणस्वनाः ॥ तासां रुदितशब्देन वानरीणां वनांतरे ॥ ३६ ॥ वनानि गिरयश्चैव विक्रोशन्तीव सर्वतः ॥ पुलिने गिरि नद्यास्तु विविक्ते जलसंवृते ॥ ३७ ॥ चितां चक्रुः सुबहवो वानरा वनचारिणः ॥ अवरोप्य ततः स्कंधाच्छिविकां वानरोत्तमाः ॥ ३८ ॥

यः ॥ ३१ ॥ तादृशैः कृद्धि

विशेषैः सत्क्रियां कुर्वन्तु ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ प्रणिहिताः समेताः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ विक्रोशन्तीव प्रतिध्वनिनेति शेषः ॥ जलसंवृते समंताज्जलावृतभूदेशे ॥ ३७ ॥ ३८ ॥